

C91 – BIN7

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

8 januari 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toepassing van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen op de autonome provinciebedrijven en de gevolgen hiervan voor de bestuurders-provincieraadsleden	1
Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de modaliteiten voor het ontslag van een gemeenteraadslid	4
Vraag om uitleg van de heer Wim Van Dijck tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de kritiek op de regelgeving bij rituele slachtingen	5
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het taalgebruik tijdens een recente zitting van de gemeenteraad van Linkebeek	8
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de samenstelling van de raden van bestuur van gemeentelijke EVA's	10
Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de thuisbewaring van de asurne van een overledene	13

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toepassing van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen op de autonome provinciebedrijven en de gevolgen hiervan voor de bestuurders-provincieraadsleden

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, ik veronderstel dat de meeste aanwezigen enige ervaring met of minstens enige kennis van het fenomeen der autonome provinciebedrijven met rechtspersoonlijkheid hebben. Voor de volledigheid wil ik evenwel toch een paar belangrijke punten naar voren brengen.

Het Provinciedecreet bepaalt dat een provincieraad de inrichtingen en de diensten van industriële of commerciële aard in de vorm van autonome provinciebedrijven met rechtspersoonlijkheid kan organiseren. Dat geldt overigens ook op lokaal niveau.

Autonome provinciebedrijven met rechtspersoonlijkheid worden door een raad van bestuur geleid. De raad van bestuur moet jaarlijks een ondernemingsplan opstellen. In dat plan worden de doelstellingen en de strategie van het bedrijf op middellange termijn vastgelegd. Tevens wordt een activiteitenverslag opgesteld. Het ondernemingsplan en het activiteitenverslag worden aan de provincieraad meegedeeld. De provincieraad kan de raad van bestuur te allen tijde vragen over de activiteiten van het bedrijf stellen.

Artikel 114undecies van het Provinciedecreet bepaalt dat, tenzij de wetgeving hier uitdrukkelijk van afwijkt, de artikelen 53 tot en met 67 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen op de autonome provinciebedrijven van toepassing zijn. Deze wetsartikelen betreffen onder meer de aansprakelijkheid van vennoten.

De erkende oppositiefracties in een provincieraad zijn ook in de raden van bestuur van de autonome provinciebedrijven vertegenwoordigd. Hetzelfde geldt overigens ook op lokaal niveau.

In de praktijk blijken autonome provinciebedrijven soms het volledige beleid van een provinciale bestuurscoalitie uit te voeren. Ik heb het hier vooral over de situatie in West-Vlaanderen. Het autonome provinciebedrijf Westtoer is belast met de beleidsvoorbereiding en met de beleidsuitvoering, meer bepaald met betrekking tot het

provinciaal toerisme- en recreatiebeleid. De provincie beschikt hiernaast over geen enkele andere entiteit die zich met deze materie bezighoudt.

Ik vraag me af of de toepassing van de artikelen 53 tot en met 67 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen op de autonome provinciebedrijven met rechtspersoonlijkheid geen beletsel of hinderenis voor de beleidscontrole door de oppositiefracties in de provincieraad vormt. In de praktijk blijken beleidscontroleerende of kritische opmerkingen over welbepaalde aspecten van het provinciaal beleid door de meerderheid als een aanval op de werking van een autonoom provinciebedrijf te worden geïnterpreteerd. De vertegenwoordigers van de oppositiepartijen worden hierbij steevast op hun verantwoordelijkheid als leden van de raad van bestuur gewezen. Ze worden erop gewezen dat kritische beschouwingen het autonoom provinciebedrijf en zijn personeelsleden kunnen schaden. De meerderheid verwijst hierbij zelfs naar de plichten van de bestuurders die in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen staan vermeld. In het geval van Westtoer blijft het trouwens niet enkel bij verwijzingen naar de verantwoordelijkheid van bestuurders. Er wordt zelfs met ontslag gedreigd. Hieruit blijkt dat mensen die in de raad van bestuur van een autonoom provinciebedrijf zetelen, niet langer onbevanging en onafhankelijke kritiek op het door ditzelfde bedrijf uitgevoerde provinciaal beleid kunnen uitbrengen. Mijns inziens kan dit nooit de bedoeling zijn geweest van de beslissing om de deelname van elke erkende fractie aan het bestuur van autonome provinciebedrijven mogelijk te maken.

Mijnheer de minister, wat is uw visie op de geschetste problematiek en op de mogelijke hindernissen of beperkingen die een functie in de raad van bestuur van een autonoom provinciebedrijf voor een provincieraadslid met zich meebrengt? Blijven de problemen tot het door mij geschetste voorbeeld in West-Vlaanderen beperkt? Hebt u weet van soortgelijke problemen in andere provincies?

In welke mate kan een bestuurder-provincieraadslid van een autonoom provinciebedrijf tijdens de bespreking van een aantal decretaal verplicht te agenderen stukken of documenten op de provincieraad zijn taak nog correct uitvoeren? Wat zijn de rechten en de plichten van een bestuurder-provincieraadslid van een autonoom provinciebedrijf?

Het autonoom provinciebedrijf heeft ook een link met het toeristisch beleid op Vlaams niveau. In hoeverre kan een bestuurder van de raad van bestuur van een

autonoom provinciebedrijf informatie doorgeven aan een parlementslid dat daar op Vlaams niveau vragen over wil stellen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Sintobin, u stelt een heel interessante vraag. U vraagt in welke mate de verkozen mandataris het controlerecht behoudt binnen het democratisch verkozen forum – de gemeenteraad of de provincieraad – voor materies die zijn toegewezen aan een autonoom provinciebedrijf of een autonoom gemeentebedrijf. Vroeger werd diezelfde materie – het gaat dan over de sectoren van de vrije tijd zoals cultuur, jeugd, sport en toerisme – toegewezen aan gemeentelijk of provinciale vzw's.

Het controle- en vraagrecht voor de verkozen mandataris is absoluut. Daar moet wel op een volwassen manier mee worden omgegaan. Wanneer er problemen zijn, dan moeten die in eerste instantie worden aangekaart binnen de bestuurorganen.

Het Wetboek van Vennootschappen werd in 1999 grondig herzien en volledig hernummerd. De nummers waar u naar verwijst, kloppen dus niet helemaal. Artikel 114undecies van de Provinciewet waarnaar u verwijst, werd ingevoerd bij wet van 25 juni 1997 en verwijst nog naar de oude nummering van de Vennootschappenwet. Het artikel stelt dat de artikelen 53 tot 67 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen van toepassing zijn op de autonome provinciebedrijven. Artikel 53 van deze gecoördineerde wetten verwijst bijvoorbeeld naar het huidige artikel 517, dat bepaalt dat de bestuurders al dan niet bezoldigd worden. De overeenstemmende bepalingen kunt u terugvinden in de concordantietabel die verschenen is in het Belgisch Staatsblad van 6 augustus 1999.

De aansprakelijkheid van de bestuurders onder de regeling van de Provinciewet wordt geregeld door de artikelen 61, 527 en 528 van het Wetboek van Vennootschappen. Artikel 61 zegt dat de bestuurders niet persoonlijk aansprakelijk zijn voor de verbintenissen van de vennootschap. De artikelen 527 en 528 luiden als volgt: "De bestuurders zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de hun opgedragen taak en aansprakelijk voor de tekortkomingen in hun bestuur. De bestuurders zijn, hetzij jegens de vennootschap, hetzij jegens derden, hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade die het gevolg is van overtredingen van de bepalingen van dit wetboek of van de statuten van de vennootschap. Ten aanzien van de overtredingen waaraan zij geen deel hebben gehad, worden zij van die aansprakelijkheid slechts ontheven indien hun geen schuld kan worden verweten en zij die overtredingen hebben aangeklaagd op de eerste algemene vergadering nadat zij er kennis van hebben gekregen." Deze laatste bepaling

moet in het kader van een autonoom provinciebedrijf gelezen worden alsof de algemene vergadering de provincieraad is.

In het Provinciedecreet wordt niet meer verwezen naar bepalingen uit het Wetboek van Vennootschappen, maar wordt de aansprakelijkheid beschreven in het artikel 229, paragraaf 3 van het Provinciedecreet. De bepaling komt overeen met de oude regeling, behalve dat de aansprakelijkheid niet langer hoofdelijk is en er ook expliciet in een kwijting door de provincieraad wordt voorzien.

Voor autonome provinciebedrijven die hun statuten nog niet in overeenstemming hebben gebracht met de bepalingen van het Provinciedecreet, geldt weliswaar nog steeds de regeling uit de Provinciewet en dus de bepalingen uit het Wetboek van Vennootschappen.

Uit de bepalingen leid ik af dat elke bestuurder zijn eigen verantwoordelijkheid heeft en er juist veel belang bij heeft om kritisch te zijn. Hij zal immers slechts van zijn aansprakelijkheid kunnen worden ontheven ten aanzien van overtredingen indien hij kan aantonen dat hij er geen deel aan heeft gehad. Dat kan bijvoorbeeld als de bestuurder heeft tegengestemd en zijn afkeuring heeft meegedeeld aan de provincieraad.

De bepaling dat elke fractie vertegenwoordigd moet zijn in de raad van bestuur heeft als bedoeling de oppositie de kans te geven het bestuur van het autonoom provinciebedrijf mee te bepalen en te controleren. Het is geenszins de bedoeling om hen door deze deelname de mond te snoeren.

De provincieraad blijft steeds bevoegd voor de grote beleidslijnen. Het bepalen van het beleid kan nooit in zijn geheel worden doorgeschoven naar een autonoom provinciebedrijf. Enkel de beleidsuitvoering en eventueel het helpen bij de beleidsvoorbereiding kan aan een autonoom provinciebedrijf worden toevertrouwd. De provincieraadsleden-bestuurders zijn op elk niveau verantwoordelijk voor de daar te nemen beslissingen.

In de provincieraad wordt beslist over de oprichting van een autonoom provinciebedrijf voor een aantal doelstellingen. De concretisering van de wijze waarop het autonoom provinciebedrijf haar taken en doelstellingen uitoefent, moet worden geregeld in een beheersovereenkomst. Over de oprichting, de statuten en de beheersovereenkomst moeten de provincieraadsleden debatteren en beslissen in de provincieraad. Deze elementen kunnen dan niet langer in vraag gesteld worden door de provincieraadsleden-bestuurders op het niveau van de raad van bestuur van het autonoom provinciebedrijf. In de raad van bestuur kunnen zij echter vrij debatteren en beslissen over alle zaken waarvoor de raad van bestuur bevoegd is binnen de krijtlijnen die de statuten en de beheersover-

eenkomst hebben uitgetekend. Het is ook niet de bedoeling dat elke beslissing die op de raad van bestuur moet worden genomen ter discussie wordt gesteld in de provincieraad en omgekeerd. Ter gelegenheid van de jaarrekening, het ondernemingsplan, het activiteitenverslag of een informatiemoment, kan de werking van het bedrijf worden besproken in de provincieraad.

Een provincieraadslid moet in de provincieraad het belang van de provincie nastreven en kan vrij beslissen en beschikken over documenten die het autonoom provinciebedrijf aangaan, ongeacht of dat provincieraadslid ook bestuurder is. Van een echte belangenvermenging kan hier dan ook moeilijk sprake zijn.

De provincieraad – en dat wil ik onderstrepen, mijnheer Sintobin – is het controlerend orgaan en heeft volheid van bevoegdheid. Er kan dus wel degelijk een debat gevoerd worden, ook door de provincieraadsledenbestuurders. Maar het kan natuurlijk niet dat dezelfde persoon in de raad van bestuur bijvoorbeeld een jaarrekening goedkeurt en dat niet doet in de provincieraad. Daar moeten we op een volwassen manier mee omgaan.

Ik vind dat de democratisch verkozen organen voluit hun rol moeten kunnen spelen. De verkozenen moeten daar ook hun rol kunnen vervullen en tezelfdertijd moet men dat op een volwassen manier doen. Vragen stellen in het autonoom gemeente- of provinciebedrijf, die dan woordelijk herhalen in de provincieraad en hopen dat iemand een komma anders plaatst, om te kunnen zeggen dat er een verschil is tussen beide antwoorden, is flauw. Dat is niet de bedoeling.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het beantwoordt aan mijn verwachtingen dat het controle- en vraagrecht van een raadslid, lid van de raad van bestuur, eigenlijk absoluut is. Blijkbaar hebben bepaalde mensen in onze provincie daar een andere opvatting over. Misschien moet u hen ook het antwoord op de vraag meedelen.

Een specifiek verhaal bij ons is dat de voorzitter van het autonoom provinciebedrijf tevens gedeputeerde is in de provincie West-Vlaanderen. Als oppositiepartij kan men niets anders dan kritische vragen stellen tijdens de provincieraad zelf.

Mijnheer de minister, ik ben het volledig met u eens dat we hier op een volwassen manier mee moeten omgaan.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, ik denk dat uw antwoord zeer duidelijk was. Ik zou er alleen nog iets aan toe willen voegen.

Ik veronderstel dat het mutatis mutandis ook geldt voor de autonome gemeentebedrijven. Mijnheer de minister, in uw inleiding stelt u dat er niets nieuw is, omdat we vroeger vzw's hadden, vooral dan in de veeleer zachte sectoren. We worden nu natuurlijk geconfronteerd met autonome gemeente- en provinciebedrijven in de harde sectoren. Dat betekent dat het dikwijls over veel zwaardere engagementen gaat en ook over veel meer geld. Bovendien zijn er soms ook dochterondernemingen. Bij het bezoek van deze commissie aan de provincie West-Vlaanderen kwam deze problematiek ter sprake. Zo waren er bijvoorbeeld problemen met een dochteronderneming in het buitenland.

Ik heb de indruk, ook op basis van uw antwoord, dat sommige bestuurders hun verantwoordelijkheid onderschatten. Ik heb duidelijk genoteerd dat men ofwel deelneemt aan een beslissing ofwel er uitdrukkelijk afstand van neemt door tegen te stemmen. Zeggen dat men van niets weet en gewoon heeft meegestemd, kan niet als bestuurder. Dat is toch belangrijk.

Ik ben ook van plan om in de toekomst vragen te stellen over vzw's, maar ook over directiecomités. Het decreet spreekt over bestuurders en de raad van bestuur, maar iedereen weet dat in een verdere fase soms een directiecomité wordt opgericht. Dat is veelal om evidente redenen, maar dan rijzen toch vragen. Maar dat is het onderwerp van een latere vraag.

Mijnheer de minister, ik ben zeer tevreden met de tenor en de basisstelling van uw antwoord.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de minister, op een bepaald moment hebt u gezegd dat de kwijting aan de bestuurders gegeven wordt door de algemene vergadering, met name door de provincieraad. Dat lijkt me zeer vreemd. De kwijting wordt gegeven door de algemene vergadering van het bestuur. Het controlerecht van de provincieraad en/of gemeenteraad heeft betrekking op het algemeen beleid.

Minister Marino Keulen: Ik zal nog even herhalen wat ik heb gezegd. In de provinciewet staat: "Ten aanzien van de overtredingen waaraan zij geen deel hebben gehad, worden zij van die aansprakelijkheid slechts ontheven indien hun geen schuld kan worden verweten en zij die overtredingen hebben aangeklaagd op de eerste algemene vergadering nadat zij er kennis van hebben gekregen." Ik heb daaraan toegevoegd dat deze laatste bepaling in het kader van een autonoom provinciebedrijf moet worden gelezen alsof de algemene vergadering de provincieraad is.

De heer Francis Vermeiren: In de tekst staat wel "alsof".

Minister Marino Keulen: Inderdaad. Bij een autonoom provinciebedrijf is er echter geen algemene vergadering.

De heer Jef Tavernier: De provincie- en gemeenteraad hebben de facto een algemene vergadering.

De heer Francis Vermeiren: Het zal wel duidelijker worden als we de tekst ter beschikking hebben. Het leek me alleen nogal vreemd toen u de tekst voorlas.

Minister Marino Keulen: In het decreet staat dat de provincieraad jaarlijks beslist. Dat is zeer belangrijk. Het klopt dat sommigen soms niet goed beseffen welke verantwoordelijkheid ze dragen.

In het decreet staat: “Jaarlijks beslist de provincieraad over de aan de bestuurders te verlenen kwijting, na goedkeuring van de rekeningen. Die kwijting is alleen rechtsgeldig als de ware toestand van het autonoom provinciebedrijf niet wordt verborgen door enige weglating of onjuiste opgave in de rekeningen of in de rapportering betreffende de uitvoering van de beheersovereenkomst.” Ik verwijs naar artikel 229, paragraaf 3 op pagina 219 van het decreet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de modaliteiten voor het ontslag van een gemeenteraadslid

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, overeenkomstig artikel 15 van het Gemeentedecreet kan een gemeenteraadslid schriftelijk zijn ontslag indienen bij de gemeentesecretaris en wordt het ontslag definitief zodra de gemeenteraad hiervan kennis heeft genomen. Men kan zich echter een situatie indenken waarbij een gemeenteraadslid zijn of haar ontslag schriftelijk meedeelt en in de brief een ingangsdatum vermeldt. In dergelijk geval is de vraag of het raadslid zijn mandaat verliest op de datum die vermeld is in de ontslagbrief, dan wel op het ogenblik dat de gemeenteraad kennis neemt van de ontslagbrief.

In meer algemene termen is de vraag of het ontslag moet ingaan binnen een bepaalde termijn na de afgifte van de ontslagbrief aan de gemeentesecretaris. Kan, bijvoorbeeld, in het uiterste geval op de eerste dag na het afleggen van de eed al het ontslag ingediend worden met een ingangsdatum die bepaald is in het laatste jaar van de legislatuur?

Daarnaast is het ook mogelijk dat de ontslagbrief geen datum vermeldt. Wanneer is dan het ontslag definitief? Wat gebeurt er indien een raadslid ontslag indient en niet meer kan worden vervangen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Libert, dit is een vraag die vooral bij academici leeft. Ik denk daarbij aan een lijst die geen opvolgers meer heeft, waardoor er een vacature is in de gemeenteraad. Ik heb de zaak laten onderzoeken door de diensten, die daar een hele kluif aan hebben gehad. Ze hebben geen enkele tussentijdse verkiezing gevonden.

Het is wel een interessant onderwerp. De gemeentelijke legislatuur is al een jaar ver. Dat houdt in dat we nog vijf jaar te gaan hebben. U kent allemaal het verhaal waarbij de ontslagbrief nu al ondertekend en ingediend wordt, en het ontslag pas ingaat tijdens het laatste of voorlaatste jaar van de legislatuur.

Mevrouw Libert, artikel 15 van het Gemeentedecreet bepaalt dat een gemeenteraadslid schriftelijk zijn ontslag kan indienen bij de gemeentesecretaris en dat dit ontslag definitief wordt zodra de gemeenteraad hiervan kennis heeft genomen. Dit artikel moet als volgt geïnterpreteerd worden. Het ontslag van een gemeenteraadslid moet steeds schriftelijk gebeuren. Een mondeling ontslag kan niet aanvaard worden, zelfs niet indien het tijdens de zitting van de gemeenteraad wordt ingediend en er melding van wordt gemaakt in de notulen.

Er zijn twee mogelijkheden. Indien de ontslagbrief geen ingangsdatum van het ontslag vermeldt, wordt het ontslag van het gemeenteraadslid definitief op het ogenblik dat de gemeenteraad er kennis van neemt. Indien de ontslagbrief wel een ingangsdatum van het ontslag vermeldt, gaat het ontslag van het gemeenteraadslid in op de in de ontslagbrief bepaalde datum, op voorwaarde dat de gemeenteraad op die datum al kennis van het ontslag heeft genomen.

Voor de gemeenteraad kennis van het ontslag heeft genomen, kan het gemeenteraadslid zijn ontslag eenzijdig intrekken. Indien de gemeenteraad reeds kennis van het ontslag heeft genomen, wordt het ontslag een door een openbaar orgaan vastgestelde en uitvoerbare handeling, die niet langer eenzijdig door de betrokkene kan worden ingetrokken. Ik verwijs in dit verband naar arrest 1322 van de Raad van State de dato 7 oktober 1980 op verzoekschrift 20.618 van de heren Pairoux en Van Welden.

Er bestaat geen redelijke termijn waarbinnen het ontslag na afgifte van de ontslagbrief moet ingaan. Een rechtstreeks verkozen gemeenteraadslid bepaalt vrij de ingangsdatum van het ontslag, ook indien die datum zich in een vergevorderd stadium van de legislatuur bevindt.

Indien een gemeenteraadslid zijn ontslag indient en bij gebrek aan opvolgers niet kan worden vervangen, kan krachtens een besluit van de gemeenteraad of van de Vlaamse Regering tot tussentijdse verkiezingen worden overgegaan. Dat is echter allerminst gebruikelijk. Ik kan me in elk geval geen tussentijdse verkiezingen herinneren. De administratie heeft dit opgezocht en heeft evenmin voorbeelden gevonden. In geen enkel geval kan een opvolger die tot een andere lijst dan het te vervangen raadslid behoort of een persoon die niet als opvolger is verkozen, tot gemeenteraadslid worden uitgeroepen. Er bestaat geen continuïteitsverplichting voor het gemeenteraadslid waarvan het ontslag door de gemeenteraad is vastgesteld. Het gemeenteraadslid moet niet in functie blijven tot een opvolger is aangesteld. Zo kan in een gemeenteraad een gemeenteraadslid minder zetelen.

Eigenlijk wordt pas besloten tussentijdse verkiezingen te organiseren wanneer de bestuurbaarheid van de gemeente in het gedrang komt. Dat zou het gevolg van een heus rampenscenario kunnen zijn. Indien de gemeenteraad, bijvoorbeeld in functie van een jumelage, naar het buitenland reist, het vliegtuig neerstort en de helft van de gemeenteraadsliden nooit meer terugkomt, kan een gemeenteraad met 25 leden plots nog maar dertien leden tellen. Op dergelijke ogenblikken kan, in functie van de bestuurbaarheid van de gemeente en van de representativiteit van de gemeenteraad, worden besloten tussentijdse verkiezingen te organiseren. Indien, om welke reden dan ook, een enkel gemeenteraadslid wegvalt en indien er op dezelfde lijst geen opvolger meer is, wordt meestal met een gemeenteraadslid minder verder bestuurd.

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Voor alle duidelijkheid wil ik nog een bijkomende vraag stellen. Indien een gemeenteraadslid vandaag zijn ontslag met ingang van 1 januari 2011 indient, kan hij dat ontslag voor die datum in feite nog steeds intrekken.

Minister Marino Keulen: Het ontslag kan enkel worden ingetrokken indien de gemeenteraad er nog geen kennis van heeft genomen. Indien dit punt al door de gemeenteraad is behandeld, kan dat niet meer.

Mevrouw Laurence Libert: Is de gemeentesecretaris verplicht dergelijke ontslagbrieven op de agenda van de gemeenteraad te plaatsen?

Minister Marino Keulen: Hij moet dit punt in feite ter kennisgeving op de agenda van de eerstvolgende gemeenteraad plaatsen. Zolang de gemeenteraad geen kennis van het ontslag heeft genomen, kan hij zijn beslissing nog herroepen. Zodra het punt door de gemeenteraad is behandeld, is het ontslag onherroepelijk.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, als ik het goed begrijp, kan het ontslag ook tijdens de gemeenteraadzitting nog worden ingetrokken. Een gemeenteraadslid kan tijdens de vergadering verklaren dat hij zijn ontslag weer intrekt.

Minister Marino Keulen: Dat is ook een mogelijkheid. Indien de behandeling van dit agendapunt begint, kan het gemeenteraadslid bij motie van orde het woord nemen, verklaren dat dit agendapunt zijn politieke carrière aanbelangt en dat hij zijn ontslag in het eigen belang en het belang van de gemeenschap weer intrekt. Indien hij dit doet, blijft hij voor de resterende duur van de legislatuur zetelen. Indien hij tijdens de behandeling van dit agendapunt toevallig even niet in de zaal aanwezig is, heeft hij pech.

Mijnheer Tavernier, ik raad u alvast niet aan dit in Aalter te proberen. *(Gelach)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Wim Van Dijck tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de kritiek op de regelgeving bij rituele slachtingen

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, er worden nog steeds uitzonderingen gemaakt op de verplichting dieren die in het kader van bepaalde religies worden geslacht, op voorhand te verdoven. Deze uitzonderingen stuiten op steeds meer maatschappelijk verzet. Pogingen om deze uitzonderingen te schrappen, bijvoorbeeld door senator Vandenhove, zijn helaas gestrand.

Het federale ministerie van Volksgezondheid heeft de regelgeving aangescherpt. In feite ben ik in dit verband niet helemaal zeker van mijn stuk. Het is ook mogelijk dat het ministerie in een nieuwe handleiding gewoon de puntjes op de i heeft gezet. Dit initiatief is er hoe dan ook gekomen om voor een ordentelijk, hygiënisch en iets diervriendelijker verloop van de slachtingen te zorgen. Zo mogen schapen niet meer in een kofferbak worden vervoerd, mogen de poten van de dieren niet meer worden samengebonden en moet tijdens de hele duur van de slachting een veearts aanwezig zijn.

In Limburg hebben verschillende moslimorganisaties, de Limburgse Integratieraad en de Genkse schepenen Caglar tegen deze maatregelen geprotesteerd. In hun ogen gaat het om pestregels die het Offerfeest verbrodden. Ze

verwijzen in dit verband naar een bepaalde traditie die met de regelgeving in tegenspraak zou zijn. De dierenrechtenorganisatie Gaia heeft verbolgen op deze kritiek gereageerd en heeft de verschillende betrokken overheden en verantwoordelijke ministers, onder wie minister Keulen, opgeroepen de regels te doen respecteren.

Mijns inziens doorkruist dit hernieuwde protest van de moslimgemeenschap de optimistische stelling die de minister in zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 15 februari 2007 over hetzelfde onderwerp naar voren heeft gebracht. Volgens hem beseft de moslimgemeenschap “dat er geen andere manier is dan de wettelijke om het Offerfeest in onze samenleving te organiseren”. Ik weet niet of we na dit hernieuwde protest nog zo optimistisch mogen zijn.

Ik heb deze vraag op 6 december 2007 ingediend. Enkele dagen nadien heeft de datum waarop het Offerfeest zou worden georganiseerd voor problemen gezorgd. Voordien was besloten het feest op 20 december 2007 te laten plaatsvinden. Volgens sterrenwichelaars uit Arabië moest het 19 december 2007 zijn. Dit heeft tot organisatorische problemen geleid.

Mijnheer de minister, hebt u de Limburgse moslimorganisaties tot de orde geroepen en gewezen op de verplichting de regelgeving in dit land te respecteren? Zijn alle lokale overheden, inclusief Genk, waar een schepen in functie aan het protest heeft deelgenomen, bereid de verscherpte of verduidelijkte regels met betrekking tot het slachten onverkort toe te passen?

Ik heb in de pers gelezen dat bepaalde organisaties weer voor het slachten op kleinere schaal pleiten. Kunt u bevestigen dat de door u vorig jaar nog verdedigde slachtnorm van minimum 50 schapen gehandhaafd blijft? Hoe zit het met proefprojecten, zoals het project in Bilzen, die onder de slachtnorm werken? Blijkbaar is van het vorige Offerfeest een evaluatierapport opgesteld. Wat zijn de belangrijkste problemen die in dit rapport staan vermeld? Is al in enige remediëring van die problemen voorzien?

Ik stel me tevens vragen bij de datum van het Offerfeest. Is het nu zo moeilijk om, in overleg met alle betrokken organisaties en met de Moslimexecutieve, in wat voor staat die zich momenteel ook moge bevinden, een datum af te spreken? Het kan, zelfs op basis van maankalenders, toch zo moeilijk niet zijn om te zeggen op welke datum het volgende Offerfeest moet plaatsvinden? Om organisatorische redenen zou nu best al een datum worden vastgelegd.

De minister heeft in de krant voor een alternatief, met name een gelddonatie ter vervanging van de slachting van een dier, gepleit. Ik had hem dat vorig jaar overigens al eens gevraagd. Is de minister bereid verder te

gaan dan het ventileren van zijn mening in de krant? Is hij bereid dit alternatief actief te promoten?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, eigenlijk verloopt het Offerfeest in Vlaanderen vrij vlot. We hebben een breed draagvlak hiervoor bij de lokale besturen en bij de moslims. De regels zijn duidelijk. We zullen hier niet van afwijken. De regelgeving moet correct worden toegepast. Hoewel sommige mensen het hier enigszins moeilijk mee hebben, blijft het respecteren van de wetgeving de beste garantie dat het Offerfeest in de toekomst in alle vrijheid en met alle bijbehorende faciliteiten voor deze niet onbelangrijke bevolkingsgroep in Vlaanderen zal kunnen worden georganiseerd.

De bepaling van de datum heeft met de scheiding tussen kerk en staat te maken. Net als veel mensen pleit ik voor het bepalen van een gemeenschappelijke datum voor beide strekkingen, de Turkse en de Arabofone moslims. Ik bepaal echter niet wanneer religieuze feestdagen, zoals Pasen, precies vallen. Dat is een gevolg van de scheiding tussen kerk en staat. Ik heb geen theologische ambities en ik zal die in de toekomst allicht ook niet krijgen.

Ik heb nadrukkelijk opgeroepen een gift te doen als een alternatief om aan de religieuze verplichtingen te voldoen. Ik doe dit met alle respect voor ieders overtuiging. Ik heb geen theologische ambities op katholiek of op islamitisch vlak. Ik wil dat gewoon als alternatief in de kijker plaatsen. In de westerse samenleving bestaat er een grote gevoeligheid voor alles wat te maken heeft met dierenwelzijn. Ook mensen die heel open staan tegenover alle mogelijke godsdiensten en geloofsovertuigingen, staan soms huiverig tegenover de slachtpartijen die dan worden uitgevoerd. Het is dan ook heel belangrijk dat de wetgeving nauwgezet wordt opgevolgd. Zo moet er een veearts aanwezig zijn alsook een aantal sanitaire voorzieningen. Dit alles moet gebeuren vanuit het oogpunt van de volksgezondheid en van het dierenwelzijn.

Ik wil benadrukken dat iedereen, ongeacht zijn religieuze of filosofische overtuiging, de democratisch tot stand gekomen wetgeving moet naleven. Iedere overheid, zowel federaal, gewestelijk als lokaal, moet ervoor zorgen dat binnen haar bevoegdheidsdomein de geldende regelgeving wordt toegepast. De regelgeving in verband met het slachten van dieren, ook ter gelegenheid van het Offerfeest, is verdeeld over verschillende overheden. De federale minister van Volksgezondheid is ook bevoegd voor dierengezondheid en dierenwelzijn. Hij is eveneens verantwoordelijk voor het opvolgen van de reglementering op het gebied van dierengezondheid en dierenwelzijn tijdens het transport

en de slachting. De gewestelijke minister voor Leefmilieu is bevoegd voor alles wat betrekking heeft op de afgifte van milieuvergunningen voor de tijdelijke slachtinrichtingen, alsook op de normen betreffende het inzamelen en behandelen van het dierlijk afval afkomstig van de slachtingen.

Wat het Offerfeest van de islamitische gemeenschap betreft, nemen veel gemeenten de nodige initiatieven om ervoor te zorgen dat dat kan verlopen met respect voor de wetgeving. Die gemeenten leveren daartoe belangrijke organisatorische en financiële inspanningen. De organisatie van tijdelijke slachtvloeren, onder impuls van en met de medewerking van de gemeenten, is daarvan een voorbeeld.

De lokale politiediensten zijn bevoegd om het respect voor de regelgeving in verband met de organisatie van dit feest te verzekeren. Ik ga ervan uit dat zij daartoe alle nodige maatregelen nemen, in overleg met het lokaal bestuur.

Ikzelf ben niet bevoegd voor de materie van de slachtingen. Als Vlaams minister van Binnenlands Bestuur ondersteun ik wel de gemeenten binnen de juridische mogelijkheden waarover ik beschik. Zo heb ik een paar jaar geleden, in goede samenwerking met de federale minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Rudy Demotte, een handleiding ontwikkeld voor de organisatie van het islamitisch Offerfeest. Deze handleiding wordt algemeen als positief erkend door alle besturen en organisaties die met het Offerfeest te maken hebben. Zij is permanent beschikbaar via de website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

Ik heb de moslimgemeenschappen opgeroepen om het Offerfeest op een gemeenschappelijke dag te organiseren om de praktische organisatie voor de gemeenten te vergemakkelijken. Ik kan dat echter niet opleggen. Het vaststellen van de data van religieuze feesten is niet mijn bevoegdheid. Het probleem is niet zozeer de verschillende data. Het probleem is wel dat bijvoorbeeld de arabofone moslims de datum pas een week voor de plechtigheid zelf plaatsvindt, bepalen. In onze complexe westerse samenleving is niet zomaar de nodige ruimte beschikbaar voor organisaties van een dergelijke omvang. Vaak gebeurt dat op het terrein waar de wekelijkse markt plaatsvindt of op de gemeentelijke parkeerplaats. Wanneer men lang genoeg op voorhand op de hoogte is van de datum, dan kan die ruimte beschikbaar worden gemaakt. Dat geldt voor alle grootschalige organisaties.

Tot slot wil ik benadrukken dat ik geen enkele klacht heb ontvangen over het laatste Offerfeest. Ik ga er dan ook van uit dat dit Offerfeest over het algemeen goed verlopen is. Dat betekent natuurlijk niet dat er zich nergens problemen hebben voorgedaan. Ik ben er wel van overtuigd dat de gemeenten en de lokale politiediensten

alle nodige maatregelen hebben genomen om deze op de meest aangewezen manier aan te pakken.

Ikzelf heb de moslims opgeroepen om een gift te doen aan een goed doel, in plaats van een dier te offeren. Het lijkt me een goede manier om in onze westerse samenleving de islam op een positieve manier uit te dragen. Ik heb natuurlijk ook respect voor mensen die dat op de klassieke manier doen, dus met het offeren van een dier. Ik heb dit jaar geen offerfeest bijgewoond omdat ik dat weinig consequent vond. Ik heb dat debat zelfs gevoerd met een krant, met name De Morgen, die me daar allerlei kwalificaties voor heeft toegedicht. Ik vind dat ik daar kleur mocht bekennen en een pleidooi mocht houden om een gift te doen in plaats van een schaap te offeren.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Wim Van Dijk: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

Ik ben blij dat u bevestigt dat de wetgeving er is en dat die geldt voor iedereen. Ik betreur dan ook dat die wetgeving ter discussie wordt gesteld en dat daar nog steeds een debat over wordt gevoerd, dat dan gelanceerd wordt in de pers. Ik vraag me af of het nu zo moeilijk is om zich neer te leggen bij die regels.

Mijnheer de minister, u hebt ook gezegd dat er een groot draagvlak bestaat bij de betrokken gemeenschap. Dat wil ik graag geloven. Ik vrees alleen dat het draagvlak niet bij iedereen even groot is. Ik geef toe dat dat nog nooit gemeten is.

Wat die datum betreft, hebt u zeer goed verwoord dat dit voor een aantal organisatorische consequenties zorgt. U zegt dat u niet bevoegd bent voor religieuze materies. Op organisatorisch vlak worden wij echter verplicht om te plooien. De hele organisatie moet zich immers aanpassen aan de datum van de festiviteiten. Wanneer dat niet gebeurt, bestaat het risico dat er opnieuw meer thuis wordt geslacht, wat verboden is. Ik betreur dat.

Minister Marino Keulen: De afgelopen drie jaar heeft Vlaanderen een methode ontwikkeld waar ik weinig of geen klachten over hoor. Ik kan me voorstellen dat een bepaald publiek daar wel enige reserve bij heeft. De verantwoordelijken binnen de moslimgemeenschap beseffen heel goed dat hun eigen geloofwaardigheid samenhangt met het respect voor en de toepassing van dit soort regels. Als het goed is, moeten we dat ook durven erkennen.

Het ritueel van de thuisvlachting is verboden sinds 1988. Dat zal niet meer veranderen. Wanneer die wetgeving zou worden veranderd, dan zou het veeleer om

een verstrenging gaan dan wel om een versoepeling. De moslimgemeenschap beseft dat heel goed.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het taalgebruik tijdens een recente zitting van de gemeenteraad van Linkebeek

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vzw de Rand geeft in de zes faciliteitengemeenten van de Vlaamse Rand elke maand een tijdschrift uit. Dat tijdschrift wordt uitgebracht door het plaatselijke gemeenschapscentrum, in samenwerking met de cultuurraad. In een van die tijdschriften, Sjoenke, dat in Linkebeek wordt uitgegeven, wordt telkens een verslag gegeven van de voorbije gemeenteraad.

In het verslag van de zitting van 22 oktober valt op dat een aantal vragen die door gemeenteraadsleden werden gesteld, in het Frans werden beantwoord. Zij werden bovendien niet beantwoord door een lid van het college maar door een gemeenteraadslid van de meerderheid. Er was bijvoorbeeld een vraag van de Vlaamse oppositiepartijen Linkebeek 2000 over de toestand van het synthetisch sportterrein in Linkebeek. Ik lees daarover: "Het Franstalig antwoord komt van een raadslid van de meerderheid."

Tijdens de gemeenteraad van 24 april werd door Linkebeek 2000 meer uitleg gevraagd over de kostprijs voor het ophalen en het verwerken van het huisvuil. Ik lees: "Een gedetailleerd en duidelijk antwoord op deze vraag werd om allerlei redenen steeds naar een volgende zitting verschoven. Ook deze keer kwam er geen antwoord, want het gemeenteraadslid dat deze problematiek op de voet volgt en het antwoord moest voorbereiden, is afwezig. Dat wordt, opnieuw enkel in het Frans, door een gemeenteraadslid van Ensemble meegedeeld."

Ik heb de indruk dat hier minstens tot tweemaal toe in de fout is gegaan. In de eerste plaats is er de kwestie van het taalgebruik. Daar is in dit parlement en in deze commissie al meermaals op ingegaan. Ik blijf het er moeilijk mee hebben, mijnheer de minister, dat u zich uitsluitend toespitst op het taalgebruik van de leden van het college van burgemeester en schepenen en niet op het feit dat de burgemeesters of de waarnemende burgemeesters in een aantal gevallen toelaten dat de gemeenteraadsleden in hun gemeenteraad Frans spreken.

Tijdens de vergadering van 20 november van deze commissie hebt u, naar aanleiding van twee interpellaties van de heren Desmesmaeker en Van Hauthem, burgemeester Rolin geprezen omdat ze gemeenteraadsleden die probeerden om het woord te voeren in het Frans, had afgeblokt en op een bepaald moment de gemeenteraad zelfs had geschorst.

Mijnheer de minister, uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 7 november 2007 over het verloop van de gemeenteraad van 24 september in Wezembeek-Oppem vond ik in dat verband nogal bedenkelijk. Een lid van Union des Francophones stelde drie vragen in het Frans, die weliswaar in het Nederlands werden beantwoord. Het feit dat dit in het Nederlands gebeurde, was voor u voldoende om die zaak te laten passeren. De vragen zouden geen invloed hebben gehad op de besluitvorming. Dat wordt blijkbaar de norm. Wanneer vragen van gemeenteraadsleden geen invloed hebben op de besluitvorming, kunnen ze voortaan in het Frans worden gesteld. Dat is niet meer of minder dan een vrijeleide voor de gemeenteraadsleden om Frans te spreken tijdens de gemeenteraden. Ik heb de indruk dat de Franstaligen dat wel degelijk doorhebben. Zoals uit het relaas van Linkebeek blijkt, laten ze op vragen die gericht zijn aan het college van burgemeester en schepenen, antwoorden door gewone gemeenteraadsleden en in het Frans.

Mijnheer de minister, ik veronderstel dat u ondertussen op de hoogte bent van de gang van zaken. Ik zou graag van u de bevestiging krijgen dat het wel degelijk de collegeleden zijn, en niet de gemeenteraadsleden, die op vragen van gemeenteraadsleden moeten antwoorden. Als dat zo is, had ik met betrekking tot de aangehaalde gemeenteraadszitting willen vernemen welke maatregelen u hebt getroffen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u kunt natuurlijk zeggen dat we niet manmoedig en principieel genoeg zijn. Ik vind het heel belangrijk – en ik denk dat u dat zelf ook hebt gelezen – dat zelfs de heer van Hoobrouck uit Wezembeek-Oppem op zeker ogenblik op de gemeenteraad gemeenteraadsleden het woord heeft ontnomen en heeft gezegd dat ze vanaf nu Nederlands moeten spreken. Hij heeft er wel bij gezegd dat hij er eigenlijk niet mee akkoord gaat, maar dat de wetgeving moet worden toegepast. Mevrouw Rolin doet dat ook in Sint-Genesius-Rode.

Door wat we hebben gedaan, beseffen een aantal mensen die duidelijk in het andere kamp zitten en daar partizaan zijn, dat ze met ons niet gedaan hebben. Ondanks het feit dat ze persoonlijk een aantal reserves en bedenkingen hebben, staan ze toch op de toepassing van de wetgeving, in dit geval dat men Nederlands

spreekt, als gemeenteraadslid en als uitvoerend mandataris, op de gemeenteraden. Die houding zullen we ook aanhouden.

Collega's, gisteren heb ik een brief gekregen van de Raad van Europa. De raad is ten eerste geïnteresseerd in de motieven van Marino Keulen om die drie burgemeesters niet te benoemen. Bij de Raad van Europa leeft blijkbaar de gedachte dat de sanctie niet in verhouding staat tot de gepleegde feiten. We zullen ons antwoord geven en ik heb daar ook geen schrik van, maar de Raad van Europa is ten eerste geïnteresseerd in de argumentatie die aan de basis ligt van het feit dat ik de kandidaat-burgemeesters in Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem niet heb benoemd. We hebben daar een juridische argumentatie voor en we zijn niet over één nacht ijs gegaan. Ik ben ook consequent en heb geen schrik om de antwoorden te geven. Ik zeg dit vooral om aan te geven dat we niet zomaar carte blanche hebben. Er is de rechtsstaat, een leidraad die voor ieder van ons moet gelden – federaal, Vlaams en op alle niveaus waar we actief zijn –, maar daarnaast kijkt ook Europa toe op alles wat we doen en laten. We kunnen zeggen dat we nog verhalen hebben meegemaakt met de Raad van Europa, maar men volgt het wel. Dit om aan te geven dat we niet onder elkaar, zoals in de tijd van de Merovingers en de Carolingers, zomaar onder een grote boom recht kunnen spreken zoals het ons goed uitkomt. Zo gebeurt dat niet, want we hebben ook met de Europese instanties rekening te houden.

Ik heb er geen enkele schrik voor, en ook onze wetgeving is daar duidelijk tegen bestand. Als we iets doen, doen we dat op grond van feiten en niet op basis van vooroordelen. Ik wil dat in de marge meegeven, om aan te tonen binnen welk kader de minister van Binnenlands Bestuur in Vlaanderen ook rekening moet houden met de Europese instanties.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, via een vertegenwoordiger van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, die, zoals u weet, elke gemeenteraadszitting in de zes Vlaamse randgemeenten bijwoont, werd ik inderdaad op de hoogte gebracht van het verloop van de gemeenteraad in Linkebeek op 22 oktober 2007. De situatie zoals u die schetst, is correct.

De gemeenteraad bestond uit een aantal punten die volkomen correct in het Nederlands werden behandeld. Na de behandeling van deze punten, acht in totaal, begon de gemeenteraad met de behandeling van een motie waarbij de onmiddellijke benoeming van de drie nog te benoemen burgemeesters van de faciliteitengemeenten geëist werd – ik denk dat het hier ging over de vier burgemeesters, waarvan er uiteindelijk drie niet werden benoemd, maar er waren toen nog vier vacatures –, de aansluiting van de faciliteitengemeenten bij Brussel gevraagd werd en het recht geclaimd werd voor de gemeenteraadsliden om Frans te spreken tijdens de gemeenteraad.

Tijdens de behandeling van deze motie werd door diverse raadsleden Frans gesproken. Na de bespreking werd de motie goedgekeurd. Ik heb meteen alles wat in het Frans is gebeurd en heeft bijgedragen tot beslissingen en dus tot besluitvorming, vernietigd.

De gemeente Linkebeek is een randgemeente in de zin van artikel 7 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. De gemeenteraad van Linkebeek is een binnendienst waarin alleen Nederlands mag worden gesproken. Dat is artikel 23 van de bestuursstaalwetgeving. Ieder ander taalgebruik dan het Nederlands is onwettig en moet als niet bestaand worden beschouwd. Ik heb dan ook onmiddellijk de beslissing over de voornoemde nota rechtstreeks vernietigd bij besluit van 26 november 2007.

De verdere agenda van de gemeenteraad bestond uit vragen gesteld door gemeenteraadsliden aan het college van burgemeester en schepenen. Een aantal van deze vragen werd inderdaad in het Frans beantwoord, niet door een lid van het college, maar door een gemeenteraadslid. Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u hebt volkomen gelijk als u stelt dat het aan het college van burgemeester en schepenen toekomt om te antwoorden op de mondelinge vragen gesteld tijdens de gemeenteraadsvergadering en dat dit niet de rol is van gemeenteraadsliden. Een gemeenteraadslid kan eventueel een antwoord geven als hij afgevaardigde is van een gemeente in bijvoorbeeld een intercommunale. Dan is het aan het gemeenteraadslid, als afgevaardigde van de gemeente, om tekst en uitleg te geven, in het kader van het mandaat dat hij in de intercommunale opneemt namens de lokale gemeenschap, maar hij kan over zaken van gemeentelijk belang niet in de plaats treden van het college. Het is aan de schepenen, de burgemeester of de voorzitter van het OCMW om dan antwoord te geven.

Aangezien er zich tijdens de gemeenteraadszitting van 26 november 2007 gelijkaardige feiten hebben afgespeeld, heb ik een brief gericht aan het college van burgemeester en schepenen van Linkebeek, waarin ik erop gewezen heb dat het de taak van de voorzitter van de gemeenteraad is om de nodige initiatieven te nemen om het correcte en wettige verloop van de vergaderingen te waarborgen en om ervoor te zorgen dat vergaderingen in overeenstemming met de wetgeving verlopen.

Het is dus aan de uitvoerende mandatarissen om ervoor te zorgen dat er antwoorden worden gegeven op vragen van raadsleden. Dat moet in de gemeenteraad allemaal gebeuren in het Nederlands. Laat dat duidelijk zijn.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, het is duidelijk dat het college op de gemeente-

raad vragen van gemeenteraadsleden moet beantwoorden. U hebt dat blijkbaar ook duidelijk gemaakt aan het betrokken gemeentebestuur. We zullen nu moeten afwachten of men zich daar effectief aan zal houden. U geeft aan dat men, weliswaar schoorvoetend, gevolg geeft aan de verplichting om Nederlands te praten op de gemeenteraden en dat de burgemeesters erop moeten staan dat hun gemeenteraadsleden Nederlands spreken op de gemeenteraad.

Ik heb, eerlijk gezegd, niet de indruk dat dat het geval is. U hebt het concrete voorbeeld van Wezembeek-Oppem gegeven. Daar verduidelijkt de burgemeester bij de aanvang van de gemeenteraad nog eens wat de taalwetgeving voorschrijft, om daarna rustig te gedogen dat er Franstalige uiteenzettingen gebeuren. In feite is er, buiten de opmerking van de burgemeester, weinig veranderd.

Mijnheer de minister, ik denk dat het belangrijk is dat u noteert dat de meeste burgemeesters gewoon laten begaan. U hebt een aantal weken geleden, in antwoord op een vraag van de heer Van Hauthem, gezegd dat we in feite al genoeg gesanctioneerd hebben door ze niet te benoemen. Maar u hebt ook aangegeven dat u een nieuw schrift aanlegt met nieuwe overtredingen.

Ik denk dat het feit dat burgemeesters niet toezien op de naleving van de taalwetgeving, een belangrijk element is dat u moet bijhouden, met het oog op sancties die in de toekomst eventueel kunnen worden genomen. Ik ben ervan overtuigd dat u in die richting zult moeten gaan, want het zal niet stoppen in die gemeenteraden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de samenstelling van de raden van bestuur van gemeentelijke EVA's

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de aanleiding voor deze vraag is de vernietiging van de samenstelling van de raad van bestuur van drie gemeentelijke vzw's van de gemeente Overijse. Het gaat om de vzw die het sport- en recreatiebeleid coördineert, de vzw die het cultuurcentrum Den Blank beheert en de bibliotheekcommissie. De vernietiging is er gekomen na een klacht van de tweetalige lijst CDoV-Blauw-Plus, die geen afvaardiging kreeg in de beheersorganen van de voormelde vzw's. Tweetalige lijsten bestaan juridisch niet, maar ze hebben zich wel als dusdanig aangediend.

Het Gemeentedecreet maakt, in tegenstelling tot de vorige Nieuwe Gemeentewet, wel een onderscheid tussen IVA's en EVA's. Terwijl de Nieuwe Gemeentewet alleen autonome gemeentebedrijven kende, hebben we nu IVA's en EVA's, en extern verzelfstandigde agent-schappen kunnen de vorm aannemen van een autonoom gemeentebedrijf of van een privaatrechtelijke figuur.

Het Gemeentedecreet legt op dat in de raden van bestuur van alle EVA's elke fractie een vertegenwoordiging moet hebben. De Nieuwe Gemeentewet sprak enkel van een politieke groep, maar ik neem aan dat we dat op gelijke voet kunnen behandelen.

Het feit dat elke fractie vertegenwoordigd moet worden in alle EVA's – wat op zich logisch is – heeft wel een gevolg voor de Rand rond Brussel, in gemeenten met een Franstalige fractie in de gemeenteraad. In het kader van de Nieuwe Gemeentewet kon men er nog voor zorgen dat men die fractie uit een aantal beheersorganen hield. Het is misschien ook interessant om na te gaan in hoeverre daar ook de Cultuurpactwetgeving speelt. In het kader van de Nieuwe Gemeentewet konden gemeentebesturen ervoor zorgen dat Franstalige partijen en fracties uit beheersorganen werden geweerd, om op die manier het Vlaamse karakter van die gemeenten te vrijwaren.

Met de nieuwe regelgeving dreigen in heel wat gemeenten in Halle-Vilvoorde Franstalige partijen hun intrede te doen in gemeentelijke beheersorganen, bijvoorbeeld in culturele instellingen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan cultureel centrum Westrand in Dilbeek.

Een algemene regel, die op zich goed bedoeld is, zou wel eens een ongewenst neveneffect kunnen hebben in Halle-Vilvoorde, in de gemeenten waar de Franstaligen al vertegenwoordigd zijn in de gemeenteraden.

Mijnheer de minister, kunt u nog eens de reden meedelen waarom de samenstelling van de drie vzw's van de gemeente Overijse werd vernietigd? Kunt u meedelen waarom u de termijn die volgt op de schorsing door de gouverneur niet hebt laten voorbijgaan? Als de gouverneur schorst, en u vernietigt niet, is de schorsing opgeheven. U had eigenlijk een achterpoortje om ervoor te zorgen dat de regelgeving – die goed is, maar niet gewenste neveneffecten heeft bij ons in de regio – niet zou spelen, indien u de termijn die volgt op de schorsing, en waarbinnen u al dan niet moet vernietigen, zou laten voorbijgaan. Waarom hebt u dat niet gedaan?

Hoeveel van dergelijke klachten werden al ingediend vanuit gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde?

Bent u zich bewust van het hierboven geschetste probleem? Hebt u al nagedacht over 'creatieve' oplossin-

gen om deze bijkomende bron van verfransing een halt toe te roepen? Een dergelijke oplossing zou er in kunnen bestaan dat in een IVA niet alle fracties vertegenwoordigd moeten zijn.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Hauthem, daarnet zei ik nog tegen mijn medewerkers dat ik dit een vreemde vraag vind voor een vertegenwoordiger van het Vlaams Belang. Mijn basisstelling is steeds dat we respect moeten hebben voor de democratie en voor de rechtstaat.

In 1988 werd ik voor de eerste keer verkozen voor de gemeenteraad van Lanaken. Toen moest de Volksunie keihard vechten om vertegenwoordigers af te vaardigen in die organen. Tot in de jaren tachtig bestond bij een aantal mensen de opvatting dat er drie ideologieën waren: de christelijke, de socialistische en de liberale. Mijnheer Van Dijck, in die tijd vroeg men aan de enige verkozenen van de Volksunie of hij gelovig was of niet. Toen hij antwoordde dat hij gelovig was, zei men hem dat hij in al die raden vertegenwoordigd was via de katholieken!

Mijnheer Van Hauthem, in de jaren negentig hebben we een gelijkaardige discussie gevoerd over aanhangers van uw stekking. De argumentatie was dat de Volksunie al zorgde voor de vertegenwoordiging. U kent die situatie. Ik sta niet achter uw gedachtegoed. Ik zorg er echter wel voor dat men krijgt waar men recht op heeft, soms tot grote verbazing van vraagstellers van uw fractie.

In dit geval is dat precies hetzelfde. Ik vind het onbegrijpelijk dat men daar vanuit politieke hoek een punt van maakt. Als er nu ergens de consensus echt leeft, dan is het wel in de bibliotheekcommissies, in de beheersorganen van culturele centra, van jeugthuizen, van sporthallen en dies meer. Meer nog, als schepen moet men mensen van de eigen stekking dikwijls vragen gas terug te nemen. Meestal wordt de lat immers hoger gelegd.

Ik heb een *déjà vu*. In de jaren tachtig moest de Volksunie vechten om te krijgen waar ze recht op had. In de jaren negentig was dat het geval voor het Vlaams Blok. Na al die strijd vraagt u me hoe we de Franstalige vertegenwoordigers buiten kunnen bonjournen. Ik blijf bij mijn houding: respect voor de democratie, respect voor de rechtstaat. De mensen moeten krijgen waar ze recht op hebben.

Mijnheer Van Hauthem, aangezien uw vraag handelt over een concreet dossier, wil ik u eerst concreet de inhoudelijke kant van dit dossier schetsen. Vooreerst wens ik er op te wijzen dat de aanstelling van afgevaardigden van de gemeente in de gemeentelijke culturele infrastructuur, waarover het in casu gaat, niet enkel valt

onder de bepalingen van het Gemeentedecreet, maar tevens onder de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 over de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen, hierna het Cultuurpact genoemd, en het decreet van 28 januari 1974 over het Cultuurpact.

Het Gemeentedecreet is in die zin van toepassing dat het de gemeenteraad is die zorgt voor de aanstelling van de afgevaardigden van de gemeente. Bij de samenstelling moet die zich wel schikken naar de functioneel toepasselijke regelgevingen. Vaak gaat het dan om regelgevingen die verband houden met cultuur, sport, jeugd, toerisme en dies meer.

Ik ga nu even in op het door u geciteerde dossier. De gemeenteraad van Overijse telt zes fracties: OV2002-N-VA-CD&V met dertien zetels, CDoV-Blauw-Plus met zes zetels, VLD met drie zetels, UF met drie zetels, Groen!-sp.a met één zetel en het Vlaams Belang, eveneens met één zetel. Op 29 mei 2007 keurde de gemeenteraad van Overijse drie besluiten goed waarbij hij de afgevaardigden van de gemeente aanduidde in drie gemeentelijke organen: de vzw Gemeentelijk Cultuurcentrum Overijse, de gemeentelijke bibliotheekcommissie en de vzw Spo.Re.O. In de vzw Gemeentelijke Cultuurcentrum Overijse werden vijftien vertegenwoordigers aangeduid voor de OV-2002-N-VA-CD&V, vier voor de VLD, één voor Groen!-sp.a en één voor het Vlaams Belang. In de gemeentelijke bibliotheekcommissie werden drie vertegenwoordigers aangeduid voor de OV2002-N-VA-CD&V, en telkens één vertegenwoordiger voor de VLD, voor Groen!-sp.a en voor het Vlaams Belang. In de vzw Spo.Re.O, ten slotte, duidde de gemeenteraad elf vertegenwoordigers aan voor de OV2002-N-VA-CD&V, drie voor de VLD en telkens één voor Groen!-sp.a en voor het Vlaams Belang.

De gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant schorschte de voormelde besluiten omdat volgens hem de evenredige vertegenwoordiging van de politieke strekkingen in de gemeenteraad geschonden was aangezien de fractie CDoV-Blauw-Plus, die zes zetels in de gemeenteraad heeft, in de drie voornoemde organen geen enkele vertegenwoordiging kreeg toegewezen. Na de handhaving van het geschorste besluit door de gemeenteraad van Overijse, heb ik redenering van de gouverneur overgenomen en de desbetreffende besluiten vernietigd.

Daarbij steunden de gouverneur en ikzelf ons op de volgende decretale en statutaire bepalingen. Wat betreft de aanduiding van de gemeentelijke vertegenwoordigers in de bibliotheekcommissie gaat het om de schending van het artikel 10, paragraaf 1, punt 7 van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, dat bepaalt dat elke gemeentelijke openbare bibliotheek moet beschikken over een beheersorgaan voor de

bibliotheek, en om de schending van artikel 9b van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, dat bepaalt dat voor de culturele infrastructuur, instellingen en diensten, opgericht door of ressorterend onder de overheid, met toepassing van de bepalingen van artikel 17 van hetzelfde decreet, in de samenstelling van hun beheers- of bestuursorganen volgende vorm van vertegenwoordiging wordt aangenomen: de vereniging van afgevaardigden van de betrokken overheid of overheden met de vertegenwoordigers van de gebruikers en van de strekkingen. In dat geval moeten de regels inzake de vertegenwoordiging het beginsel van de evenredige vertegenwoordiging in acht nemen voor wat de afgevaardigden van de overheden betreft, en de bepalingen van artikel 3 van dit decreet voor wat de gebruikers van de strekkingen betreft.

Wat de aanduiding betreft van de gemeentelijke vertegenwoordigers in de vzw Gemeentelijk Cultuurcentrum Overijse, gaat het om de schending van artikel 9b van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, waarvan de inhoud hierboven is weergegeven, en om de schending van artikel 6 van de statuten van de vzw zelf, dat bepaalt dat de vereniging bestaat, in elk van de statutaire organen, uit enerzijds afgevaardigden van de inrichtende overheid, aangewezen volgens het proportioneel stelsel, en anderzijds vertegenwoordigers van gebruikers van filosofische strekkingen, aangeduid uit de leden van de door de gemeente Overijse erkende cultuurraad.

Wat de aanduiding betreft van de gemeentelijke vertegenwoordigers in de vzw Spo.Re.O, gaat het om de schending van het hierboven vernoemde artikel van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact en om de schending van artikel 6 van de statuten van de vzw Spo.Re.O, dat bepaalt dat de vereniging bestaat, in elk van de statutaire organen, voor de helft uit leden aanvaard door de gemeenteraad volgens het evenredig stelsel, en voor de andere helft uit leden van de door de gemeente Overijse erkende sportraad. In de mate van het mogelijke zal een onrechtmatig overwicht van een van de ideologische en filosofische strekkingen of een van de gebruikersgroeperingen worden voorkomen.

Uit wat voorafgaat, meen ik dat het overduidelijk is dat de gemeenteraad de ter zake geldende wetgevingen en ook de eigen statuten van de gemeentelijke EVA's heeft overtreden. Ik begrijp dan ook totaal niet waarom u vraagt waarom ik de termijn die volgt op de schorsing van de gouverneur, niet heb laten voorbijgaan. Dat zou immers betekend hebben dat ik bewust een overtreding van de wet en van de eigen statuten door de vingers zou zien. U zult begrijpen dat dit niet kan, ook niet om eventuele opportuniteitsredenen zoals u die in uw vraag lijkt te willen suggereren. Het gaat om een respect voor de democratie, de representativiteit en de rechtstaat.

Zelf heb ik geen weet van gelijkaardige klachten uit gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde, waar-

door ik ervan uitga dat in al die gemeenten de wet correct wordt nageleefd. We treden maar op als er klachten zijn. Bovendien gaf tot op heden de bestaande regelgeving bij mijn weten nog geen aanleiding tot moeilijkheden binnen de gemeentelijke raden, zoals door u in uw vraag bedoeld, ook niet als er in de gemeenteraad Fransstaligen verkozen waren en in de organen van de culturele infrastructuur werden aangeduid.

Ten slotte heb ik u in het begin van mijn uiteenzetting al duidelijk gemaakt dat inhoudelijk de samenstelling van de door u bedoelde raden geregeld wordt door regelgevingen waarover ik geen inhoudelijke bevoegdheid heb. Mochten er dan al 'creatieve' oplossingen nodig zijn, zoals u suggereert, zou het uitdokteren van die oplossingen niet binnen mijn bevoegdheidsdomein vallen. U moet zich dan richten tot de ministers bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport, Toerisme enzovoort.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ken ook de geschiedenis van de Cultuurpactwetgeving. Alleen blijkt er nu ook een verband te zijn met de statuten van de vzw's, althans die van het cultuurcentrum en Spo.Re.O.

Ik vraag u te zoeken naar creatieve oplossingen omdat het gemeentebestuur van Overijse dat zelf ook doet.

Ik weet wel dat u zegt dat de regels voor iedereen gelden, ook als er dan Franstalige vertegenwoordigers zijn. Maar hoe komt het dan dat men er in de vorige gemeentelijke legislatuur altijd in is geslaagd om dat te vermijden? We zaten met een tweetalige lijst en de Union des Francophones, die nu nog bestaat. In de vorige legislatuur vormde de UF een zeer groot blok. Die partij zat echter niet in de beheersorganen. En waarom niet? De vraag stellen is ze ook beantwoorden.

U zegt dat u de termijn niet zult laten voorbij gaan. Ik vraag me dan wel af waarom de mogelijkheid om de termijn te laten lopen in het decreet staat. Ik vind dat een eigenaardige formulering. In het decreet zou eigenlijk moeten staan dat de minister altijd een uitspraak doet, een uitspraak die al dan niet een vernietiging inhoudt. De huidige regeling bestaat er gewoon in de termijn te laten verlopen. Dat lijkt me ook een mogelijkheid te zijn om de opportuniteit te laten spelen.

Mijnheer de minister, ik ben blij dat u zegt dat u voorlopig nog geen klachten van andere gemeenten hebt ontvangen. Ik hoop dat dit zo blijft. Ik weet wel dat in verscheidene gemeenten, en niet het minst in Overijse, bijzonder veel bezorgdheid bestaat over de ongewenste effecten van een regelgeving, die op zich natuurlijk niet slecht is.

Minister Marino Keulen: Als ik niets doe, moet ik ook verantwoording afleggen. Er moet rechtsgevolg

worden gegeven voor het feit dat niet wordt opgetreden. Dat houdt in dat tekst en uitleg moet worden verstrekt waarom iets niet wordt gedaan. U stelt voor buiten de rechtstaat, buiten de regelgeving te stappen.

Mijnheer Van Hauthem, we weten wat de Vlaams-nationalisten vroeger hebben meegemaakt vooraleer ze hun rechtmatige plaats konden innemen. Eerst ging het om mensen van de Volksunie, nadien om mensen die op uw lijsten werden verkozen. Nu gaat u daar nogal licht over heen.

U zegt eigenlijk dat, als het om Franstaligen gaat, we de wetgeving opzij moeten schuiven en er ons niets van moeten aantrekken. Dat is niet mijn manier van werken. Iedereen krijgt waar hij recht op heeft. Gewoon de termijn laten verstrijken, houdt niet in dat we de dag daarna over kunnen gaan tot de orde van de dag. Ook dan moet die houding ondersteund worden met argumenten. Die zijn er in dit geval niet.

De heer Joris Van Hauthem: Ik wil enkel herhalen dat dit concrete geval tot soortgelijke gevallen zou kunnen leiden. Bepaalde Vlaamse gemeentebesturen vrezen dit alvast. Dat is de boodschap die ik de minister aan de hand van deze vraag om uitleg wil meegeven.

Minister Marino Keulen: Het gaat hier om artikel 258 van het Gemeentedecreet.

Indien de toezichthoudende overheid het besluit van de gemeentelijke overheid waartegen een klacht is ingediend, niet binnen de aangegeven termijn schorst of vernietigt, moet de toezichthoudende overheid die beslissing met argumenten motiveren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de thuisbewaring van de asurne van een overledene

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de voorzitter, mijn vraag om uitleg betreft de thuisbewaring van de as van overledenen. Een op 16 januari 2004 in voege getreden decreet maakt dit, mits een aantal voorwaarden, mogelijk voor familieleden van de eerste graad. Mijns inziens gaat het hier om een belangrijke aanpassing van de regelgeving. Mijn vraag om uitleg betreft evenwel de mogelijkheid voor familieleden van de eerste graad om

de as van mensen die voor de inwerkingtreding van dit decreet zijn overleden, thuis te bewaren.

In oktober 2006 heeft de heer De Meulemeester een schriftelijke vraag over identiek dezelfde problematiek gesteld. Hij heeft de minister eveneens gevraagd of familieleden de asurnen die op dat ogenblik op een begraafplaats werden bewaard, alsnog thuis mochten bewaren. De minister heeft daarop geantwoord dat dit niet evident is en dat er een aantal bezwaren zijn. Zo zijn soms verschillende stoffelijke resten in een enkele concessie gegeven. Ik heb alle begrip voor deze bezwaren. Ik stel enkel vast dat veel lokale besturen met deze vraag worden geconfronteerd. Mensen willen de as van familieleden die voor 2004 zijn overleden, thuis bewaren. Het is niet altijd evident om negatief op dergelijke emotionele vragen te antwoorden. Een aantal lokale besturen laten oogluikend toe dat de asurnen naar huis worden genomen. Lokale besturen die het decreet willen volgen, mogen dit niet toestaan.

Mijnheer de minister, hebt u, naar aanleiding van de eerder over dit onderwerp gestelde vragen, laten onderzoeken hoe dit probleem kan worden opgelost? Hebben lokale besturen u naar aanleiding van deze problematiek gevraagd het decreet van 2004 te wijzigen? Bent u nagegaan hoe de lokale besturen tegenover een dergelijke decreetswijziging zouden staan? Hebt u cijfergegevens over de aanvragen die u hebt ontvangen? Blijft u bij het standpunt dat een wijziging van het decreet van 2004 niet aangewezen is? Kunnen we een creatief antwoord op de vraag van al deze mensen zoeken?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, het gaat hier om een bijzonder kiese aangelegenheid. Ik kijk in dit verband ook naar mevrouw Libert. Toen zij nog als medewerkster aan mijn kabinet was verbonden, heeft zij zich onder meer met deze materie beziggehouden. Ze heeft op dit vlak dan ook heel wat expertise opgebouwd.

Zoals ik in mijn antwoord op de schriftelijke vraag van 25 oktober 2006 van de heer De Meulemeester over hetzelfde onderwerp al heb gesteld, zou het invoeren van een bepaling in het decreet van 16 januari 2004 betreffende de begraafplaatsen en de lijkbezorging die het de nabestaanden van personen die voor de inwerkingtreding van dit decreet zijn overleden mogelijk zou maken de as van deze personen alsnog thuis te bewaren, tot problemen leiden. Die bepaling zou er immers toe kunnen leiden dat veel gemeentebesturen met de vraag tot teruggave, oftewel verwijdering uit een columbarium of uit een urnenveld, zouden worden geconfronteerd. Soms zijn asurnen in concessies bij andere stoffelijke overschotten bijgezet. Het is dan ook niet altijd gemakkelijk voor de gemeentebesturen om tot de

verwijdering van de asurnen over te gaan. Bovendien rijst de vraag wat precies moet gebeuren met de bestaande concessies van columbaria of urnenvelden waaruit asurnen voor thuisbewaring zijn verwijderd. Moeten de gemeentebesturen de concessieprijs voor het nog niet verlopen gedeelte van de termijn dan terugbetalen? Het is evenmin duidelijk hoe ver in de tijd een dergelijke maatregel zou kunnen gaan. Ik kan onmogelijk inschatten over hoeveel aanvragen het zou gaan of in welke omstandigheden de asurnen zouden moeten worden opgegraven of ter beschikking worden gesteld. Mijns inziens, heeft de decreetgever terecht bepaald dat de nieuwe regeling pas vanaf 16 januari 2004 in werking zou treden. Deze beslissing is genomen om toepassingsmoeilijkheden met betrekking tot deze zeer delicate materie te vermijden.

Ik heb geen vragen van gemeentebesturen ontvangen om het decreet van 16 januari 2004 te wijzigen of om voor de nabestaanden van personen die voor de inwerkingtreding van dit decreet zijn overleden in de mogelijkheid te voorzien de as van deze personen alsnog thuis te bewaren. Dat lijkt me ook logisch. De gemeenten worden inderdaad rechtsreeks geconfronteerd met toepassingsproblemen.

Ik ben bereid om over deze problematiek nog eens van gedachten te wisselen met de VVSG, als belangenbehartiger van de gemeentebesturen. Ik wil daar ook de begrafenissector en mijn administratie bij betrekken om na te gaan of een decreetwijziging nodig is. Wij stellen vast dat, wanneer een dierbare persoon net is overleden, het verlies vaak onpeilbaar is. Na verloop van tijd, wanneer het verdriet draaglijker wordt, wordt de drang om de urne en de as bij zich te hebben minder groot.

Het gaat om een kiese aangelegenheid. Ik heb al brieven gekregen van mensen die in een echtscheiding verwikkeld zijn en waarbij de ene partner ervandoor is met de asurne van bijvoorbeeld de overleden kinderen. Op een bepaald moment kan die urne de inzet worden van de echtscheidingsproblematiek, en dat is niet de bedoeling. Daarnaast is het ook mogelijk dat mensen verhuizen of zelf overlijden. De volgende generatie wordt dan met die urne geconfronteerd. Het is ook mogelijk dat er geen nabestaanden zijn. Dit is een heel delicate materie. Het is soms moeilijk om daar de gepaste bewoordingen voor te vinden. Het gaat per slot van rekening over de stoffelijke resten van mensen. Daar moet op een verantwoorde manier mee worden omgegaan. Overledenen verdienen het grootste respect.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het laatste deel van uw antwoord geldt sinds 2004 voor alle urnes die thuis worden bewaard. Voor de overlijdens die hebben plaatsgevonden voor de inwerkingtreding van het decreet, zou dezelfde benadering kunnen gelden.

Ik heb begrip voor de mogelijke bezwaren die u vermeldt. Wanneer een urne wordt opgebaard zonder dat er andere urnes in de concessie zitten, is het probleem al veel kleiner. De gemeente kan dan een overeenkomst sluiten over de betaling van de concessie met de persoon die de vraag stelt. Dat zijn praktische problemen, die kunnen worden opgelost wanneer de gemeenten daartoe de mogelijkheid krijgen. Met het huidige decreet is dat niet mogelijk, hoewel sommige gemeenten dit toch doen.

Het gaat over een zeer gevoelige materie. Ik begrijp dan ook dat sommige gemeenten zoeken naar een oplossing die voor iedereen aanvaardbaar is.

Mijnheer de minister, ik ben blij dat u overleg wilt plegen met de VVSG en dat u openingen creëert voor een eventuele decreetwijziging. Ik ben alvast vragende partij om geen onderscheid te maken tussen data.

Minister Marino Keulen: De VVSG, de begrafenissector, het Agentschap voor Binnenlands Bestuur en de geïnteresseerde parlementsleden van de meerderheidsfracties moeten daarover met elkaar van gedachten wisselen. Willekeur kunnen we nooit prijzen. Toch moeten we mensen behoeden. Wanneer zij iemand net verloren hebben, willen ze alles. Wanneer het verdriet draaglijker wordt, wordt de drang om de urne bij zich te hebben kleiner. Ik zal aan de meerderheidsfracties vragen om iemand af te vaardigen. Daarnaast moeten we ook nagaan over welke grootteorde het gaat.

Mevrouw Laurence Libert: Het gaat niet alleen over urnes maar ook over lijken die begraven zijn. Er mag geen onderscheid worden gemaakt tussen urnes en het stoffelijke overschot dat begraven is en opgegraven en gecremeerd kan worden. De problematiek gaat iets verder dan enkel het meegeven van de urne

Minister Marino Keulen: Naast het emotionele aspect zijn er nog heel wat andere aspecten. Ongeacht onze strekking proberen we mensen zoveel mogelijk ter wille te zijn. Anderzijds moeten we ze soms ook behoeden voor zichzelf.

De voorzitter: Het incident is gesloten.